

Sagens Obergang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Døvsstummes Undervisning.

Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Døvsstummeundervisningen er jo, som det vil være det høje Thing bekendt, en tvungen Undervisning; alle Døvsstumme skulle indkaldes og skulle undervises. Det maa altsaa være Statens Sag at paatage sig denne Undervisning, direkte eller indirekte. Hidtil har det været indrettet saaledes, at de egentlige Døvsstumme ere indkaldte til Fredericia-Institutet, og efterat de have været der et Aar, ere de bedst Begavede forblevne der og de mindre vel Begavede sendte her til Kjøbenhavn. De bedst begavede Døvsstumme undervises efter den saakaldte Talemethode, og de mindre vel begavede efter den saakaldte Haandalfabetmethode. Foruden de egentlige Døvsstumme findes der de uegentlige Døvsstumme, som ikke ere fødte døvsstumme, men som have mistet Hørelsen i en tidlig Alder og derved ogsaa Talens Brug. Med Hensyn til disse har man ifølge tidligere Lovbestemmelser sluttet Kontrakt med de Kællerste Anstalter, saa at de indkaldes til den af disse Anstalter, som ligger i Valdersgade. Foruden de uegentlige Døvsstumme, der for saa vidt staa over dem, der ere fødte døve, findes der endnu en Kategori af Døvsstumme, hvis Undervisning Staten ogsaa tager sig af. Det er Døvsstumme, der vel ikke ere Idioter, men som dog ere særligt svagt begavede; man kan kalde dem aandsvage Døvsstumme. Daa sa disse ere indkaldte til de Kællerste Anstalter; der er en Anstalt for den Art af Døvsstumme i Meiningsgade her i Byen. Principet for hele denne Deling maa siges at være rigtig i enhver Henseende, men Udførelsen deraf har viist sig mangelfuld paa mange Punkter, idet der er Mangel paa Plads paa de Kællerste Anstalter, og de ere uheldig beliggende her i Kjøbenhavn, baade hvad Sundhedsforholdene angaar, idet de ligge

i Abarterer, hvor der, da de bleve anlagte, kunde være frisk Luft nok, men som nu efterhaanden ere blevne tilhuggede fra alle Sider, og tillige fordi de, da de ligge her i Kjøbenhavn, ere og maa være indrettede kun som Internater, medens det for de mere velbegavede Døvsstumme er hensigtsmæssigere at have det indrettet som i Fredericia som Externat. Derom kan der ikke let være Tale i Kjøbenhavn; thi man vil ikke let her finde saadanne Familier, som ville modtage døvsstumme Børn, hvad derimod har viist sig ganske anderledes let at gennemføre i Fredericia, ligesom det lettere vil kunne gennemføres i mindre Byer. Sagen er den, at de mere velbegavede Døvsstumme vel undervises efter Talemethoden, men det er dog tillige nødvendigt, at de ikke alene vænnes til at forstaa, hvad deres Lærere og Lærerinder sige, men ogsaa hvad andre Mennesker sige til dem, og det vil derfor for Fremtiden være bedst, at de ikke blive internerede i en Anstalt, men at de blive externerede for at gaa i Skole paa Anstalten. Der er heller ikke fornøden Plads paa de Kællerste Anstalter, hvorfor man ikke altid har kunnet, saaledes som man bør, gjøre Adskillelse mellem de uegentlige Døvsstumme, de bedst begavede og de aandsfløve og aandsvage Døvsstumme, hvilket af pædagogiske Hensyn selvfølgelig er høist uheldigt. Dette har man ikke kunnet, fordi man af humane Hensyn har villet staa Plads til saa mange som muligt af døvsstumme Børn og anbringe dem, hvor der tilfældigvis i Diebliffet er Plads. Dette har gjort, at Regjeringen har taget under Overveielse, om det ikke var fornuftigst, at Staten overtog direkte hele Undervisningen. Der er som bekendt nedsat en Kommission, der har afgivet Betænkning, og i Genhold dertil har jeg forelagt et Lovforslag, sigtende hertil, i det andet Thing.

Dette Lovforslag gik ud paa at indkalde alle egentlige og uegentlige døvsstumme, men ikke aandsvage Børn til Fredericia, at oprette der en Forstole, hvor de skulde være et Aar, hvorefter de skulde deles i tre Kategorier. De uegentlige Døvsstumme skulde efter det oprindelige Forslag sendes til Weile, men eftersom Forslaget nu er affattet, til Nyborg. De bedst begavede egentlige Døvsstumme, som vare begavede nok til at kunne lære efter Talemethoden, skulde blive i Fredericia, og de mindst begavede Døvsstumme skulde sendes til Kjøbenhavn, hvor der skulde oprettes en Statsanstalt for de aandsvage Døvsstumme, som blev foreslaaet bygget ved Siden af det fgl. Døvsstummeinstitut. Det nye Døvsstummeinstitut i Weile vilde komme til at koste 123,000 Kr., Forstolen i Fredericia 48,000 Kr. og An-